

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۲/۱۴

م. اسحاق نگارگر

آخر تا چه وقت؟

آن روز جنگ در ویتنام بود. کشور "رابرت میزی" به عنوان کشور متجاوز بر ویتنام تاخته بود تا اراده ویتنام را برای کسب آزادی و وحدت کشور قلع کند. "رابرت میزی" شاعر است ولی این جنگ نه تنها بر خلاف اراده او رخ داده است که دخترش "نیومی" را هم از نزدش به جبهه جنگ برده است. شاعر با همسرش تلویزیون تماشا می کند و میدانیم که تلویزیون ها نیز در هنگام جنگ جز مصیبت گشت و خون چیزی ندارند که نشان بدهند.

هر دو یعنی شاعر و زنش پیکر نیم سوخته دختر جوانی را می بینند که در جوی آب افتاده است. زنش ناگهان فریاد میزند: «وای دخترم نیومی!» و فردای همان روز شاعر که اتفاقاً دهقان و مزرعه دار است شعر «آخر تا چه وقت؟» را میسرآید و اینست آن شعر:

And how long ?
Day after day after day it goes on,
And no one knows how to stop it or escape.
Friends come bearing impersonal agonies,
I hear our hopeless laughter, I watch us drink War is in every one's eyes, war is made in the kitchen, in the bed room,
In the car at spot lights.
A marriage collapses like a burning house and the other houses smolder.
Old friends make their way in silence ...
And my wife leaves her bed before dawn,
Walking the icy pasture, shrieking her grief to the cows,
Praying in tears to the softening blackness...
Yesterday she saw a photograph, Naomi our little girl in a ditch in Vietnam,
Half in the water, the rest of her beached on the mud, was horribly burned.

آخر تا چه وقت؟

روز ها پشت هم همی گذرند مردم از رنج و غصه جامه درند

نه ازین دامگه مجال گریز
خنده نا امید خود شنویم
نیست این ساز را دگر آهنگ
کاخ یک ازدواج از هم ریخت
نیست در باغ مهر غیرشکست
همسرم بامداد از بستر
راه سرد است و سخت یخبندان
تا کند آتش دلش را سرد
بود دیروز و ما همی دیدیم
هر دو تصویری از نیومی را
پیکری اوفتاده در جویی
نه کسی را بُود هوای ستیز
که گجا زین حصار تنگ رویم
هر طرف نیست غیر غصه جنگ
رشته منزل امید گسیخت
عشق را تار صد هوس بر بست
می خزد می رود برون از در
غصه در سینه اشک در چشمان
نزد گوان کشد خروش از درد
خوشه درد و غصه می چیدیم
یعنی آن دختر صمیمی را
خفته در آب و گل نکو رویی

دُختری لاله روی وسیم اندام
نییم بریان ونیم دیگر خام
جنگ ای وای آتش افروزست
رنج ویتنام بس روان سوزست

تاریخ ترجمه سوم مارچ ۱۹۹۶ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمائی شوند!

آخر تا چه وقت؟

n_negargar_aakher_taa_tshi_waqt.pdf